

Motion till riksdagen

1987/88:Sk10

av Alf Svensson (c)

med anledning av prop. 1987/88:52 om
beskattning av naturaförmåner, m. m.

Nej till beskattning av motion!

"Idrottens svaghet och styrka, dess bekymmer och glädjeämnen har blivit en nästan allas angelägenhet och intresse." (Dr Olle Haldén.)

Propositionen tar bland annat upp förslag om beskattning av företagens kostnader för anställdas motionsutövande. En viss praxis på området har utvecklats. Allt fler företag har i någon form tagit på sig vissa kostnader för de anställdas motionsutövande i anslutning till arbetet.

Allt fler människor har arbeten som innebär stillasittande och många har arbeten där arbetsställningen medför skador i muskler, leder och senfästen därför att de används på ett ensidigt sätt under arbetsdagen. Mot denna bakgrund framstår denna praxis, som innebär subventioner av anställdas motionsutövande, lika välmotiverad som att företagen vidareutbildar sin personal. Ibland sker också denna utbildning i form av kvällskurser utanför företaget.

Många långvariga sjukdomstillstånd beror på felaktig kost, brist på motion och bristande social gemenskap. Motionsidrott kan många gånger skapa och utveckla social gemenskap.

Företagens subvention kan därför bidra till att de anställda börjar delta i verksamhet där de får ett rikare socialt liv genom deltagande i meningsfulla aktiviteter som bidrar till att bygga upp en god folkhälsa. Med en totalsyn på tillvaron är det därför mycket positivt att företagen engagerat sig i den här typen av verksamhet.

Motion bidrar till att samhällets kostnader för sjukvård blir lägre. Skatte- och lagstiftningen bör därför andas en generös syn på den här verksamheten. Detta kan också bidra till att utveckla föreningsidrotten.

När företagen går in och subventionerar motionsutövande är det i de flesta fall fråga om personalvårdande åtgärder. I vissa fall kan dock subventionen vara av den arten och dra sådana kostnader att det är en direkt löneförmån och därför också bör beskattas som sådan. Det kan därför finnas motiv för att reglera området. En sådan reglering bör dock så långt det är möjligt vara neutral mellan olika typer av företag och motionsaktiviteter. Större företag har lättare att tillhandahålla egna lokaler för motionsutövande. För småföretag är det mera ändamålsenligt att hyra in sig i någon anläggning, dela ut motionskuponger eller lämna bidrag till de anställdas deltagande i föreningsverksamhet inom motionsområdet.

Idrott har av hävd sponsrats av företagen. Den praxis som nu börjat utvecklas genom småföretagens subventioner till sina anställdas deltagan-

de i motionsidrott kan vidareutvecklas, om det inte hämmas av rigida skatteregler, och bidra till att stärka den breda motionsidrottens ställning.

Det är olämpligt att peka ut vissa motionsaktiviteter som godkända och andra som icke godkända i avdragshänseende. I propositionen anges att deltagande i gymnastik, styrketräning, bowling, racketsporter kan subventioneras utan att detta räknas som löneförmån. Lagidrotter som volleyboll, fotboll, handboll och bandy nämns också. Däremot godkänns inte golf, segling, ridning och utförsäkring. Utifrån olika perspektiv kan denna indelning förefalla märklig. Lämpligt kriterium kunde i stället vara att det finns möjlighet att utöva verksamheten på rimligt avstånd från arbetsplatsen.

Ur personalvårdande synpunkt kan det för företaget vara lika angeläget att subventioner kan lämnas för andra aktiviteter utan att detta föranleder uttag av arbetsgivaravgifter på beloppet och inkomstskatt hos den anställda. Detta kan t. ex. gälla för motionskuponger till Friskis & Svettis, startavgifter i motionslopp som hålls inom den lokala arbetsmarknadens upptagningsområde och föreningsavgifter i motionsföreningar. Det avdragsgilla beloppet för andra motionsaktiviteter än de i propositionen nämnda bör relateras till rimlig procentsats av basbeloppet per anställd. Ett annat villkor bör vara att likartade regler och subventioner gäller för samtliga anställda i företaget.

Rätten till avdrag för sjukvård

Propositionen föreslår också att rätten till avdrag för vård på privat vårdinrättning skall upphöra. Motivet för detta är något grumligt. Den typ av sjukvård det är fråga om tillhandahålls på våra sjukhus mot vanlig patientavgift. Resterande kostnad betalar sjukförsäkring och skatter som inbetalats i vanlig ordning för den som får del av vården. Anlitats en privat vårdinrättning torde i vart fall en viss avlastning ske från våra allmänna sjukhuskostnader. Det framstår därför som omotiverat att kostnaden för den privata vården inte skulle vara avdragsgill för det företag som betalar tjänsten. Av utredningen Ds Fi 1986:27 "Beskattning av naturaförmåner" framgår att en avsevärd del av de försäkringar som tecknas för denna form av sjukhusvård gäller företagsledare i mindre företag. De flesta remissinstanser har varit negativa till att avdragsrätten i denna del försvinner. Bland de fåtaliga remissinstanser som varit positiva är Landstingsförbundet och Svenska kommunförbundet som knappast kan ha någon större erfarenhet av dessa mindre företags bekymmer som ligger bakom deras val av sjukvård.

Hemställen

Mot bakgrund av ovanstående hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om beskattningen av företagens utgifter för anställdas motion,
2. att riksdagen avslår förslaget att förändra rätten till avdrag för vård på privat vårdinrättning.